

Ponosna mama Tanja Dimitrievska

NJENA MATURANTKA ALICA BLESTI V GLEDALISČU ^{V V}

Tanja Dimitrievska je v uspešni karieri nanizala številne gledališke in filmske vloge, sijajna je v nanizankah, na odru pa je v odlični mladinski predstavi Vihar v glavi nedavno debitirala njena edinka Alica, ki se v teh dneh spopada z maturo na bežigrasjski gimnaziji.

Srečna sem, da je najin odnos zelo lep, in upam, da bo tako tudi vnaprej. Do hčerke čutim veliko spoštovanje in tako je bilo od nekdaj. Vedno sem jo čutila kot bitje, polno interesov, veselja, občutkov, angažiranosti glede vsega. Pomembno se mi je zdelo, da ji dajem dovolj prostora, da se razvija, in jo spodbujam, tolažim, če je treba, in predvsem, da čuti brezpogojno ljubezen tudi v trenutkih, ko naredi kaj narobe,« pravi Tanja, ki hčerki pušča veliko svobode, se pa vedno, ko se ji zdi, da je kje potrebna previdnost, pred tem pogovorita. »Popolnoma ji zaupam, ker pa zelo hitro odrasča in je vse bolj v zunanjem svetu, včasih težko zaupam, da bo vse v redu. Takrat se moram prav sprostiti, poglobiti vase, se povezati s srcem, z veseljem in potem zaupanje steče. Stroga in nepopustljiva sem pri zdravju – pojesti mora vsaj en sadež na dan, in sicer jabolko. Banana, recimo, postane sadje šele, če prej poje jabolko.«

Ptičica bo odletela iz gnezda

Alica je krasen človek, kar opazi vsak, ki se pet minut pogovarja z njo. Že pri desetih letih se je rada pogovarjala s starejšimi, če so se ji zdeli osamljeni. Pristopila je k njim in jih ogovorila. To ima po očetu, po njem pa je podedovala tudi zavzetost: vsake stvari se loti takoj in vse zelo izvirno izpelje. Zelo je ustvarjalna in raziskovalna. Zelo je povezovalna, empatična, igriva, iskriča, polna idej, dejavna,

senzibilna, veliko se smeji ... »Pravi, da je pri meni doma taka uživaška energija, da bi človek ves čas nekaj jedel in se smejal, a se pri očetu Tomažu lahko več nauči in spi. Vedno sem jo odganjala od učenja, da mora na zrak, ven ... Nasploh se veliko smeji, Alica ima velik smisel za humor. Njeni komentarji na stvari, ki jih počnem, so nepopisno smešni. Najraje se pogovarjava, smeji, jeva moje jedi, ki niso samo izvirnega okusa, ampak tudi videza.« Alica vse izvrti, poišče in najde ... Ko je bila stara tri ali štiri leta, je govorila, da varčuje za atelje, češ da bo slikarka. Potem je želela biti režiserka. omahovala je med nevroznanostjo in režijo. »Potem pa izvem, da bo Primož Ekart delal predstavo z najstniki o nevroznanosti! Zelo si je zaželela, da bi bila del ustvarjanja te predstave, da bi videla, kaj pomeni režirati, in še tema je bila zanjo. Na koncu je šla na avdicijo in dobila vlogo. Uživa v igranju, vendar se je odločila, da ne gre na sprejemne na akademijo. Vpisala se je na nizozemsko fakulteto v Maastrichtu, da bo študirala nevroznanost. Najprej me je skoraj kap, ne morem si predstavljati, da bo šla tako zgodaj od doma. Toda ko mi je pokazala filmčke o fakulteti, se mi je zdelo, da ji je pisana na kožo. Ne smem je zadrževati, človek mora početi to, po čemer hrepeni. Ona prav zasije, ko razmišlja o tej fakulteti! Zdaj mrzlično tuhtam, kaj vse moram pripraviti, katera zdravila in kaj vse bo morala vzeti s sabo, če bo sprejeta, kje bomo dobili denar, kolikokrat bo prišla domov, kdaj bom šla

lahko jaz tja k njej in kako sploh bo vse skupaj,« razlaga svoje skrbi Tanja, ki je najbolj zadovoljna, da njeno hčer zanima vse, vseč pa ji je, ker razmišlja s svojo glavo: zna poslušati, potem pa vse premelje skozi svoje občutke, skozi svoj mlin v glavi in naredi po svoje.

A. C.

Tanja Dimitrievska je zelo ponosna na hčerko Alico, ki te dni blesti tako na maturi kot v gledališču.

